

יום רביעי כ"ו בניסן תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מ"ל או לפקס.

כתובות - ע"ב

1. שנינו: המדיר את אשתו שלא תלך לבית האבל או לבית המשתה - מה הדין? יוציא ויתן כתובה, מפני שנועל בפניה מבית המשתה לשמוח. ומבית האבל - שכשתמות לא יהיה מי שיספידה [א"ד: יקברה] אבל רשאי להדיר אותה משום שיש שם בני אדם פרוצים, והוחזק כן. 'זהי יתן אל לבו' - דברים של מיתה - יספידו את המספיד, יקברו את הקובר, על המרים קולו בבכי ירימו, ילוו את המלווה ויטענו את הטוענו.
2. אלו אופנים נוספים שנינו שיוציא ויתן כתובה?
  - א. כשמדיר אותה 'ע"מ שתאמרי לפלוני מה שאמרת לי או מה שאמרת ליך - דברים של קלוין'.
  - ב. שתהא ממלאה ומערה לאשפה - לשמואל: שתמלא ונופצת... במתניתא תנא: שתמלא עשרה כדי מים ותערה לאשפה, ונראית בזה כשוטה.
  - ג. מהברייתא: המדיר את אשתו שלא תשאל ושלא תשאל נפה וכברה ריחים ותנור - יוציא ויתן כתובה, מפני שמשאיה שם רע בשכנותיה. ואם היא נדרה כך, או שלא תארוג בגדים נאים לבניו - תצא שלא בכתובה, מפני שמשאיותו שם רע בשכניו.
3. משנה - אלו יוצאות שלא בכתובה: העוברת על דת משה ויהודית. אלו הן?
  - א. דת משה - מאכילתו שאינו מעושר - באופן שאמרה לו 'פלוני כהן תיקן לי את הכר' ושאל את הכהן ונמצא ששיקרה.
  - ב. משמשתו נדה - אע"פ שבדרך כלל יכול לסמוך עליה כפי שדרשו 'וספרה לה' לעצמה, מדובר כאן א. שאמרה פלוני חכם טיהר לי, והלך ושאל ומצא ששיקרה. ב. או הוחזקה נדה בשכנותיה, שראוה לובשת בגדי נדות, ולו נודע אח"כ. [וכרב יהודה: שבמיד והתראה לוקה בזה משום נדה].
  - ג. ולא קוצה לה חלה - באופן שאמרה: פלוני גבל תיקן לי את העיסה, והלך ושאלו ונמצא ששיקרה.
  - ד. ונודרת ואינה מקיימת - הטעם: כיון שדרשו מפסוקים שבעוון נדרים בניס מתים. היה ר"מ אומר: כל היודע באשתו שנודרת ואינה מקיימת - יחזור ויקניטנה, כדי שתדור בפניו ויפר לה. אמרו לו: אין אדם דר עם נחש בכפיפה. היה ר' יהודה אומר: כל היודע באשתו שאינה קוצה לו חלה - יחזור ויפריש אחריה. אמרו לו: אין אדם דר עם נחש בכפיפה. מי ששנה את עצת ר' יהודה כ"ש שסובר את דברי ר' מאיר, מי ששנה את דברי ר' מאיר, לגבי חלה מצוה לגרשה שמא ישכח להפריש.
  - ה. מכאן ואילך דת יהודית - יוצאה וראשה פרוע - כשפרוע לגמרי הוא איסור דאורייתא [ופרע את ראש האשה], ומדובר כשיצאה כסל לראשה. ר' יוחנן פסק: קלתה אין בה משום פרוע ראש. ואין כוונתו בשוק, שודאי דת יהודית היא, ואין כוונת בחצר, שא"כ 'לא הנחת בת לאברהם אבינו שיושבת תחת בעלה' אלא, כשהולכת מחצר לחצר ודרך מבוי.
  - ו. וטוה בשוק - שמואל: במראה זרועותיה לבני אדם. אבימי: בטוה ויורד החוד כנגד פניה שלמטה.
  - ז. ומדברת עם כל אדם - במשחקת עם הבחורים. רבה בר בר חנה סיפר: פעם אחת הלכתי אחרי רב עוקבא, ראינו ערביה אחת שהיתה יושבת ומתירה את פלך האריגה וטוה כשיורד החוט כנגד פניה שלמטה, כיון שראתנו התירה את פלכה והשליכתו אלינו, אמרה לי בחור הב לי פלך, רב עוקבא הסביר שזה דוגמא לטוה בשוק ולפירוש אחר אמר שזו דוגמא למדברת עם כל אדם.
  - ח. אבא שאול אומר: אף המקללת יולדיו בפניו. שמואל: ואפילו מקללת הורי בעלה בפני בן בעלה כגון שאמרה יאכל אריה את סבא [אפרים ומנשה].
  - ט. רבי טרפון אומר: אף הקולנית. - מדברת בתוך ביתה ושכיניה שומעין קולה. שמואל פירש: במשמעת קולה על עסקי תשמיש. במתניתא תנא: במשמשת בחצר זו ונשמע קולה בחצר אחרת מכאב - ונדרחה: שא"כ זה היה צריך להכתב לגבי 'מומין'.
4. משנה - המקדש את האשה על מנת שאין עליה נדרים, ונמצאו עליה נדרים. מה הדין? אינה מקודשת, ואפילו גט אין צריך. אך אם כנסה סתם, ונמצאו עליה נדרים - תצא בגט ושלא בכתובה. דינים אלו גם כשנמצאו בה מומין. וכל המומין הפוסלין בכהנים - פוסלין בנשים.
5. באלו נדרים עוסקת המשנה?

ר' יוחנן וכן בברייתא: דווקא בנדרי עינוי נפש - שלא תאכל בשר, ושלא תשתה יין, ושלא תתקשט בבגדי צבעונים - אבל בשאר נדרים אינו מקפיד. רב פפא ביארי: היינו דווקא בכנסה סתם, אבל אם התנה, בכל נדר שמצא אינה מקודשת. רב אשי חולק: גם כשהתנה, בשאר נדרים שאין הדרך להקפיד אינו מקח טעות.